

Dorinta

Mihaelagandy

Când voi întinde mâna spre neant
Iar ochi-mi își vor pierde strălucirea,
Un busuioc de dor la cap să-mi pui
Și imediat să îți întorci privirea.

Aș vrea la malul Dunării să stai
Și să privești cum anii trec și vin,
Să uiți, i c-am fost și eu prin lume,
Suflet macinat de-un crud destin.

Petalele-mi uscate au căzut,
Acolo, unde am stat noi amândoi,
Peste nisipul cald al vieții reci,
Bătută de ninsori, de lacrimi și de ploi.

O lacrima durerea sa-ti aline-as vrea
Si-n amintire sa-ti sarut iubirea,
O clipa sa ma pierd la pieptul tau
Si-apoi, neantul sa-mi invaluiie privirea.